

Tryumfy Króla Niebieskiego

sł.: XVII w., mel.: XIX w.

Andante

1. Try - um - fy Kró - la nie - bie - skie - go zstą - pi - ły z nieba wy - so - kie - go
Po bu - dzi - ły pa - ste - rzów, do - by - tku swe - go - stró - żów, Śpie - wa - niem,
ście - wa - niem Śpie - wa - niem.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości,
A ludziom pokój na niskości.
Narodził się Zbawiciel,
Dusz ludzkich odkupiciel,
Na ziemi, na ziemi, na ziemi.

3. Zrodziła Maryja Dziewica,
Wiecznego Boga bez rodzica,
By nas z piekła wybawił,
A w niebieskich postawił
Pałacach, pałacach, pałacach.

4. Pasterze w podziwieniu stają,
Tryumfy przyczynę badają,
Co się nowego dzieje,
że tak światłość jaśnieje,
Nie wiedząc, nie wiedząc, nie wiedząc.

5. A potem Maryi cześć dają,
Za Matkę Boską Ja uznają.
Tak nas uczą przykładem,
Jak iść mamy ich śladem
Statecznie, statecznie, statecznie.